

sió, llevat que els peticionaris no hagin presentat la documentació completa abans de la data esmentada; en aquest cas la meritació d'interessos es produeix a partir del dia u del trimestre natural posterior al de la seva presentació, i té els venciments següents:

Primer termini, l'u d'abril de mil nou-cents vuitanta-dos.
Segon termini, l'u d'abril de mil nou-cents vuitanta-tres.
Tercer termini, l'u d'abril de mil nou-cents vuitanta-quatre.
Quart termini, l'u d'abril de mil nou-cents vuitanta-cinc.
Cinquè termini, l'u d'abril de mil nou-cents vuitanta-sis.

Tres.—Els pagaments s'han d'efectuar en les dates que s'indiquen a l'apartat anterior, i els interessos meritats fins a aquest moment s'han de satisfer juntament amb el principal, pel total de les quantitats ajornades.

Article segon.

La Llei cinc/mil nou-cents setanta-nou, de divuit de setembre, sobre reconeixement de pensió, assistència medicofarmacèutica i assistència social a favor de les viudes, fills i altres familiars dels morts com a conseqüència o en ocasió de la passada Guerra Civil, queda modificada en la redacció de la manera següent:

«Article tercer.—S'hi afegeix el paràgraf final següent:

Es considera que té fonament en les mateixes causes qualsevol pensió derivada de la mort del mateix causant i satisfeta amb càrrec als pressupostos de l'Estat i ens territorials o pel sistema de la Seguretat Social.»

Article quart.—Apartat dos. Queda redactat:

«Les viudes, els fills incapacitats des d'abans de complir els vint-i-tres anys d'edat per atendre la seva subsistència i els pares dels professionals de les Forces Armades i d'Ordre Públic, amb els requisits que exigeix la legislació general de classes passives, tenen dret a una pensió equivalent al dos-cents per cent de la base reguladora que correspondria en l'actualitat al causant, atenent la seva graduació i els anys de servei en el moment de la seva mort. Per a les òrfenes no incapacitades des d'abans dels vint-i-tres anys, la pensió és del cent per cent de la base reguladora.»

Article quart.—Apartat tres. S'hi afegeix el paràgraf següent:

«Aquesta actualització no és aplicable, llevat que s'estableixi expressament el contrari a les lleis esmentades, a les pensions que corresponguin a les òrfenes més grans de vint-i-tres anys no incapacitades amb anterioritat a aquesta edat per guanyar-se el pa i pobres en el concepte legal, amb l'única excepció d'aquelles a les quals els sigui aplicable el que disposa la legislació general de classes passives per l'article quart de la Llei vuitanta-dos/mil nou-cents cinquanta-nou, de vint-i-tres de desembre, pel que fa a la data d'ingrés del causant al servei de l'Administració.»

Article cinquè.—Paràgraf tercer. Queda redactat:

«Les sol·licituds s'han de formular per escrit, acompanyades de la documentació a què es refereix el paràgraf precedent amb anterioritat al dia u de juliol de mil nou-cents vuitanta-u.»

Article tercer.

La Llei trenta-cinc/mil nou-cents vuitanta, de vint-i-sis de juny, sobre pensions als mutilats, excombatents de la zona republicana, queda modificada en la redacció de la manera següent:

Article disset.—S'hi afegeix el paràgraf següent:

«S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior les pensions a favor de les òrfenes més grans de vint-i-tres

anys no incapacitades amb anterioritat a aquesta edat per guanyar-se el pa i pobres en el concepte legal, llevat que els sigui aplicable el que disposa la legislació general de classes passives per l'article quart de la Llei vuitanta-dos/mil nou-cents cinquanta-nou, de vint-i-tres de desembre, pel que fa a la data d'ingrés del causant al servei de l'Administració. La quantia d'aquestes pensions, sigui quina sigui la data del seu reconeixement, es fixa segons l'import assolit el mil nou-cents vuitanta per la retribució bàsica.»

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Les modificacions introduïdes a la Llei cinc/mil nou-cents setanta-nou, de divuit de setembre, i a la Llei trenta-cinc/mil nou-cents vuitanta, de vint-i-sis de juny, per aquest Reial decret llei, tenen efectivitat exclusivament a partir de la data de la seva entrada en vigor, i es manté la normativa anterior amb plena efectivitat fins a aquest moment, tant respecte de les pensions ja reconegudes com de les que, en el futur, sigui procedent reconèixer, amb subjecció a les normes vigents anteriorment.

Segona.—Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, vint-i-sis de setembre de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

21168 REIAL DECRET LLEI 9/1980, de 26 de setembre, sobre finançament dels ajuntaments i taxa del joc. («BOE» 236, d'1-10-1980.)

La declaració del Govern que ha obtingut la confiança del Congrés dels Diputats el divuit de setembre de mil nou-cents vuitanta afirma que l'estalvi en el sector públic i «els ingressos més elevats obtinguts per un augment prudent de la imposició indirecta permetran finançar una inversió pública centrada en els camps que li són més propis».

En aquesta línia d'actuació sembla procedent augmentar la taxa sobre els jocs de sort, envit o atzar, gravamen indirecte que afecta les despeses clarament no necessàries. A aquest efecte, s'eleva mitjançant aquest Reial decret llei el tipus aplicable al joc del «Bingo» del quinze per cent al vint per cent.

Ahora, i per tal de mantenir en el futur immediat aquesta important font de recursos, es modifica la tarifa progressiva aplicable als casinos, ja que l'experiència adquirida ha demostrat la necessitat d'adaptar-la a les xifres reals d'ingressos bruts obtinguts, que han superat notòriament les bases sobre les quals es va plantejar la tarifa l'any mil nou-cents setanta-set, en promulgar-se el Reial decret llei setze/mil nou-cents setanta-set, de vint-i-cinc de febrer, pel qual es van despenalitzar els jocs de sort, envit o atzar. D'aquesta manera, s'aconsegueix acomodar el gravamen a l'estructura dels costos empresarials, fet que permetrà d'aconseguir l'objectiu indicat anteriorment sens perjudici de la recaptació.

La urgència d'aquestes mesures prové de la necessitat de disposar dels fons addicionals generats per aquestes i dels que vinguin d'autoritzacions eventuals d'altres formes de joc per a tot l'exercici de mil nou-cents vuitanta-u, per la qual cosa la decisió s'ha d'adoptar almenys amb tres mesos d'antelació a la data d'entrada en vigor, que és el termini necessari perquè la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre elabori els nous cartons de bingo, el volum de consum mensual dels quals de cent seixanta milions d'unitats i existències mitjanes de prop

de dos-cents quaranta milions d'unitats explica de manera suficient el termini esmentat, necessari igualment per preparar, si s'escau, els nous elements materials que es puguin requerir en altres tipus de jocs que s'autoritzin.

Ara bé, l'increment recaptador obtingut amb aquestes mesures, unit a l'autorització eventual d'altres formes de joc, s'ha de destinar a les atencions generals del Tresor, per nodrir l'increment recaptador que permeti finançar l'augment de les inversions públiques, fet que s'ha de fer compatible amb l'atenció adequada, en el que permeten les circumstàncies i exigències actuals de la crisi econòmica, a les finalitats que donin lloc a l'afectació de la taxa de joc que estableix el Reial decret llei de vint-i-cinc de febrer de mil nou-cents setanta-set. Per tot això, és procedent mantenir l'afectació per al que seria l'increment recaptador normal de la taxa de joc en els termes en què es troba regulada en el moment de publicar-se aquest Reial decret llei, i destinar l'excés derivat d'aquestes mesures i de la futura autorització de noves formes o possibilitats de joc a les atencions generals del Tresor.

Per a l'exercici de mil nou-cents vuitanta-u l'increment recaptador normal s'estima en el vint-i-cinc per cent sobre la recaptació efectiva que es produeixi el mil nou-cents vuitanta, augment superior als que s'esperaven en l'any esmentat per a l'IPC, el PIB en termes monetaris i als que estableix el Projecte de llei de pressupostos per a mil nou-cents vuitanta-u per a les pensions i les despeses corrents de l'Estat. En exercicis ulteriors l'aplicació d'aquest criteri s'ha de concentrar en les lleis de pressupostos successives.

Independentment d'això, entren en joc en el finançament dels ajuntaments altres factors diferents que obliguen a adoptar, amb caràcter d'urgència i sempre que es promulgui la nova Llei de règim local (hisendes locals), altres decisions importants.

La participació dels ajuntaments en els impostos indirectes de l'Estat s'ha produït de manera evolutiva; es va iniciar en la Llei quaranta-u/mil nou-cents setanta-cinc, de dinou de novembre, de bases de l'Estatut de règim local, que va establir una participació a favor dels ajuntaments en els impostos esmentats que es va fixar en un quatre per cent. Posteriorment, en virtut del que disposa el Reial decret llei trenta-quatre/mil nou-cents setanta-set, de dos de juny, aquesta participació es va incrementar un punt i va passar al percentatge del cinc per cent. Les decisions que adopta el Reial decret llei onze/mil nou-cents setanta-nou, de vint de juliol, sobre mesures urgents de finançament de les corporacions locals, amb relació a la imposició sobre les gasolines d'automoció, a favor de les corporacions esmentades, van donar lloc al fet que, en realitat, la participació esmentada del cinc per cent en la imposició indirecta estatal es convertís aproximadament en un set per cent.

Era propòsit del Govern que la participació esmentada en els impostos indirectes assolís el deu per cent de la seva recaptació. A aquest efecte, els pressupostos generals de l'Estat per a mil nou-cents vuitanta van incloure, per a aquest exercici, una participació addicional de l'u coma cinc per cent, i van situar la participació total dels ajuntaments en la imposició indirecta estatal en el vuit coma cinc per cent, si bé aquesta participació no tenia cap més suport legal que la consignació pressupostària.

La declaració del Govern que ha obtingut el suport del Congrés el divuit de setembre de mil nou-cents vuitanta diu: «El Govern entén que resulta positiu, en el marc de les possibilitats financeres del país, continuar el procés de sanejament i millora de les hisendes locals.»

Per tant, el Govern, decidit a realitzar tots els esforços que siguin necessaris per atendre degudament el finançament dels ajuntaments, eleva per mitjà d'aquest Reial decret llei la participació en els impostos indirectes de l'Estat al deu per cent, englobant-hi els diversos conceptes anteriors. Aquesta mesura s'ha hagut d'adoptar urgentment, amb la finalitat que el Projecte de pressupos-

tos de l'Estat per a mil nou-cents vuitanta-u pugui reconèixer, en conseqüència, els crèdits necessaris.

A més, per completar els mitjans de finançament dels ajuntaments de manera coherent i raonable, se'ls concedeix una nova participació de l'u per cent en la recaptació neta de l'impost sobre la renda de les persones físiques, decisió que complementa la integració de la Hisenda de l'Estat amb la local, i que suposa en tots els ordres una mesura més avantatjosa que el possible, però erràtic, augment procedent de la taxa de joc i més concretament de les modificacions tributàries que acorda aquest Reial decret llei o que es puguin decidir en el futur.

Sens perjudici del que estableixi la futura Llei de règim local (hisendes locals), les lleis de pressupostos de cada any poden modificar l'import d'aquestes participacions.

Fora d'això, totes les mesures que conté aquest Reial decret llei són compatibles amb la cessió de la taxa de joc a les comunitats autònomes en els termes que estableixen els estatuts vigents i la LOFCA, i s'ha de concretar el que sigui procedent en cada cas en els acords o normes de desplegament que prevegin les lleis esmentades.

Així mateix resulta necessari i urgent, atesa la imminència de la data en què el Govern ha de presentar davant el Congrés dels Diputats el Projecte de llei de pressupostos de l'Estat, crear la via adequada perquè, a l'empara de l'article cent trenta-quatre punt set de la Constitució, la Llei de pressupostos esmentada pugui modificar la tarifa de llicència fiscal de l'impost industrial i de professionals i artistes i actualitzar els valors cadastrals de la contribució territorial de l'any i els tipus de les taxes i tributs parafiscals que la conjuntura econòmica i social exigeixi.

En virtut d'això i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia vint-i-sis de setembre de mil nou-cents vuitanta i en ús de l'autorització inclosa a l'article vuitanta-sis de la Constitució,

DISPOSO:

Article primer.

L'apartat quart de l'article tercer del Reial decret llei setze/mil nou-cents setanta-set, de vint-i-cinc de febrer, queda redactat de la manera següent:

«Quart. A partir de l'u de gener de mil nou-cents vuitanta-u regeixen els tipus i les quotes fixes següents:

U. Tipus tributaris:

a) El tipus tributari establert amb caràcter general és del vint per cent.

b) Als casinos de joc s'aplica la tarifa següent:

Porció de base imposable compresa entre — Pessetes	Tipus aplicable — Percentatge
0 i 300.000.000	35
300.000.001 i 600.000.000	42
Més de 600.000	50

Dos. Quotes fixes:

a) En els casos d'explotació de màquines o aparells automàtics aptes per a la realització de jocs d'atzar, la quota es determina en funció de la classificació de les màquines realitzada en virtut del que disposa el Reglament provisional de màquines recreatives i d'atzar, aprovat per l'Ordre ministerial de tres d'abril de mil nou-cents setanta-nou, segons les normes següents:

U. Màquines tipus B) o recreatives amb premi: sis mil pessetes anuals per màquina o aparell automàtic.

Dos. Màquines tipus C) o d'atzar: la quota anual que s'ha de satisfer per màquina o aparell és:

Màquines accionades mitjançant monedes de cinc pessetes, quaranta mil pessetes.

Màquines accionades mitjançant monedes de vint-i-cinc pessetes, quaranta-cinc mil pessetes.

Màquines accionades mitjançant bitllets o altres monedes no especificades anteriorment, cinquanta mil pessetes.

Els imports que fixa el número anterior són exigibles per anys naturals, i es meriten l'u de gener de cada any, sigui quina sigui la data de l'autorització o permís, llevat que s'atorgui després de l'u de juliol; en aquest cas, per aquest any s'ha d'abonar només el cinquanta per cent corresponent al segon període semestral.

Tres. Els tipus i quotes impositius es poden modificar a les lleis de pressupostos.»

Article segon.

U. S'estableix, a partir de l'u de gener de mil nou-cents vuitanta-u, a favor dels ajuntaments, una participació de l'u per cent en la recaptació líquida de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que s'ha d'ingressar en el Fons Nacional de Cooperació Municipal.

Dos. A partir de mil nou-cents vuitanta-u es fixa en el deu per cent la participació total dels ajuntaments en la recaptació neta que l'Estat obtingui per tots els conceptes integrants de la imposició indirecta. S'engloben en aquest percentatge el quatre per cent de la Llei quaranta-u/mil nou-cents setanta-cinc, de dinou de novembre; l'u per cent del Reial decret llei trenta-quatre/mil nou-cents setanta-set, de dos de juny; la participació de la imposició sobre gasolines d'automoció del Decret llei onze/mil nou-cents setanta-nou, de vint de juliol article vuitè, i la participació addicional de l'u coma cinquanta per cent que estableixen els pressupostos generals de l'Estat per a mil nou-cents vuitanta, que a aquest efecte s'eleva al tres per cent.

Article tercer.

U. A partir de mil nou-cents vuitanta-u, l'increment de recaptació de la taxa sobre el joc queda afecta a les finalitats que preveuen el Reial decret llei setze/mil nou-cents setanta-set, de vint-i-cinc de febrer, article tercer, apartat setè, i el Reial decret llei trenta-quatre/mil nou-cents setanta-set, de dos de juny, article segon, fins a l'import corresponent al creixement vegetatiu de la taxa de joc, tal com està regulada fins a la publicació d'aquest Reial decret llei.

Dos. Per a mil nou-cents vuitanta-u, l'import d'increment afectat es limita en el vint-i-cinc per cent de la recaptació efectiva per a mil nou-cents vuitanta.

Tres. La Llei de pressupostos de cada any, a partir de la de mil nou-cents vuitanta-dos, ha de concretar el criteri que assenyalava l'apartat u, en un percentatge referit a la recaptació de l'exercici anterior.

Quatre. Queda desafectada la recaptació derivada de les modificacions normatives que acorda aquest Reial decret llei o que s'acordin en el futur, i de les autoritzacions eventuais que donin altres formes i possibilitats de joc.

Article quart.

A la Llei de pressupostos de l'Estat es pot:

U. Modificar les tarifes de la llicència fiscal de l'impost industrial i de professionals i artistes.

Dos. Actualitzar, sempre que es procedeixi a la revisió que preveu l'article tercer del Reial decret llei onze/mil

nou-cents setanta-nou, de vint de juliol, els valors cadastrals de la contribució territorial urbana.

Tres. Actualitzar els tipus fixos de les taxes i tributs parafiscals.

Quatre. Modificar els tipus tributaris de la taxa que grava els jocs de sort, envit o atzar.

Disposició final

Aquest Reial decret llei entra en vigor el dia de la seva publicació.

Madrid, vint-i-sis de setembre de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

21210 REIAL DECRET LLEI 11/1980, de 26 de setembre, sobre la revisió del Pla general de l'àrea metropolitana de Madrid. («BOE» 237, de 2-10-1980.)

El procés de desenvolupament urbà de l'àrea metropolitana de Madrid va ser objecte de regulació a través del Pla general d'ordenació urbana de l'àrea metropolitana de Madrid, aprovat pel Decret tres mil sis-cents cinquanta-cinc/mil nou-cents seixanta-tres, de vint-i-sis de desembre.

El mateix acte d'aprovació del Pla general ja va establir la necessitat i l'oportunitat de procedir a la revisió d'aquest Pla quan la realitat sociourbanística així ho aconsellés. En diferents moments, el Govern va acordar procedir a la revisió d'aquest Pla general, atès que els desajustaments que s'havien produït entre la realitat sociourbanística i les previsions del Pla feien necessària aquesta revisió. Tanmateix, els diferents encàrrecs del Govern van xocar amb la dificultat de procedir tècnicament a la formulació d'un document unitari, redactat d'una sola vegada i amb les característiques que exigeix la Llei del sòl per al Pla general i per a un document que inclogui la totalitat dels vint-i-tres municipis que componen l'àrea metropolitana de Madrid.

En aquest moment, a les dificultats tècniques de procedir a la redacció unitària d'un document de planejament per a la totalitat dels vint-i-tres municipis, s'hi afegixen la necessitat i la urgència de procedir a la revisió del Pla general, ja que al mateix temps s'han superat els quinze anys de vigència del Pla que n'exigeixen, en tot cas, la revisió.

D'altra banda, la nova situació institucional i política derivada del procés democràtic demana un nivell més alt de responsabilitats de les corporacions locals i més nivell d'autonomia a l'hora de formular documents de planejament general que permetin l'ordenació urbanística dels municipis respectius. Al mateix temps s'habilita la fórmula de finançament que permet l'exercici efectiu d'aquestes responsabilitats.

En aquest sentit, el Govern ha assumit l'acord, adoptat per unanimitat, del Ple de la Comissió de Planejament i Coordinació de l'Àrea Metropolitana de Madrid, que consisteix en la redacció dels diferents plans generals d'ordenació de cada un dels municipis que integren aquesta àrea metropolitana, amb l'elaboració prèvia i vinculant d'unes directrius de planejament territorial per a aquest àmbit que permetin establir criteris de coherència, de coordinació i de compatibilitat de les actuacions de l'Administració central i la local en un supòsit com el del fenomen metropolità madrileny, necessàriament interrelacionat.